

til at fremstå som ikkeuafhængige, så får vi et problem. Det synes jeg også vi skal overveje under udvalgsarbejdet.

Elisabeth Arnold (RV):

Som flere tidligere ordførere har sagt, så handler det her om at fjerne de retlige hindringer for digital kommunikation til og fra domstolene med henblik på at lette og fremme anvendelse af moderne informationsteknologi ved domstolene.

Det Radikale Venstre er grundlæggende for en sådan indførelse af moderne informations-teknologi, og derfor støtter vi også forslaget. Og vi er selvfølgelig interesseret i under udvalgsarbejdet at gennemgå de hager eller de småproblemer, som flere andre ordførere har lagt vægt på at fremhæve. Det deltager vi gerne i, men vi er grundlæggende positive over for forslaget.

Kl. 16.55

Line Barfod (EL):

Digital kommunikation er jo udmærket. Det kan være meget nemmere på mange områder, at man kan sende store mængder information frem og tilbage elektronisk, at man kan gøre mange ting meget hurtigere og enklere.

Men problemet er jo, at vi efterhånden indfører en række regler om digital kommunikation – her er det omkring domstolene, det har også været på lejeområdet, og på mange forskellige områder har vi indført regler – men vi har ikke ændret på det helt grundlæggende, nemlig aftaleloven, som jo i forhold til almindelig post regulerer, hvornår et brev er nået frem, regulerer, hvad retsvirkningerne er osv. Der mangler vi altså i forhold til digital kommunikation at få sat os ned og helt grundlæggende taget højde for nogle af de problemer, som andre ordførere har været inde på.

Hvad, hvis ens server er nede, og mailen ikke når frem? Hvad, hvis der er forskellige problemer, som gør, at den her kommunikation ikke når frem til den rette eller ikke når frem til rette tid? Hvem har så ansvaret? Og hvad er retsvirkningen?

Det bliver der så taget højde for på forskellig vis i de mange forskellige lovkomplekser, hvor man indfører digital kommunikation, men vi burde altså som lovgivere snart få sat os ned og kigget helt grundlæggende på aftaleloven. Hvordan laver vi nogle generelle regler, så vi ved, at uanset om vi snakker om domstolene, eller vi snakker lejeret, eller vi snakker andre områder, hvad der så er gældende med hensyn til

digital kommunikation? Hvem har ansvaret? Hvem bærer retsvirkningen, hvis ikke den mail når frem, som var afgørende? Det synes jeg altså er vigtigt at vi får taget fat på.

Selv om vi har så mange andre store ting, vi kigger på, mener jeg, at det er et problem, at vi bare kaster os ud i digital kommunikation på en række områder, uden at vi har fastlagt de grundlæggende spilleregler for, hvordan det skal foregå, sådan som vi jo har gjort for den almindelige post, som vi kender til.

Så er der det rent praktiske problem, som andre har været inde på, nemlig at domstolene slet ikke er klar med it. Det kommer jo så forhåbentlig på et tidspunkt, men jeg mener, det er vigtigt, at vi sikrer, at den it, der så bliver indført, og som al det her digital kommunikation skal køre på, kommer til at kunne fungere og kunne snakke sammen.

Som politiet også gør opmærksom på i deres høringssvar, så er det jo en fordel, når vi ønsker digital kommunikation, at domstolenes og politiets og anklagemyndighedens it-systemer så kan snakke med hinanden, og at man kan sende kommunikationen frem og tilbage. Tilsvarende er det også vigtigt, at man vælger nogle systemer, som også kan bruges i forhold til de mange andre aktører, der indgår i forbindelse med domstolene.

Så er der det problem, som SiD påpeger i deres høringssvar, at fordi man har skrevet en mailadresse på sit brevpapir, er det jo ikke sikkert, at man dermed har et beredskab, der gør, at man automatisk accepterer digital kommunikation, og det må vi jo så kigge lidt nærmere på under udvalgsarbejdet.

Endelig har jeg ligesom fru Anne Baastrup lidt betænkeligheder omkring udvidelsen af de 1-årige dommerembeder. Jeg kan godt se argumentet for, at det er vældig fornuftigt, at der, når nogle dommere er af sted ude i verden, så er nogle, der er konstitueret i stillingerne, men vi bør nok se på, hvornår vi får for mange 1-årigt udnævnte dommere, og derfor kunne det være rart, hvis vi under udvalgsarbejdet kunne få belyst, hvor tit den undtagelsesmulighed egentlig bliver brugt, så vi kan se på, om der er en stigende brug, og om det måske er et problem, vi skulle se, om vi kunne løse anderledes, eller om det er fornuftigt nok med de grænser, vi har sat i dag.

Så vi er i udgangspunktet positive, men vi mener, der er nogle ting, vi skal se nærmere på under udvalgsarbejdet, og så mener vi altså, der